

De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Dertien

De oorlog in de hemel en de laatste dagen: onthulling van de profetische tijdlijn uit Openbaring 12 en 13

Jeff Pippenger
2023-11-09

Wij hebben de oorlog in de hemel geïdentificeerd die beschreven wordt in hoofdstuk twaalf van het boek Openbaring. Met toepassing van het beginsel van Christus' karakter, dat Alfa en Omega is, hebben wij de oorlog in de hemel in hoofdstuk twaalf benaderd als een voorafbeelding van de oorlog in de hemel die plaatsvindt in de „laatste dagen”. De uitdrukking „de laatste dagen” in de Bijbel en de Geest der Profetie betekent de laatste dagen van het onderzoekend oordeel.

Wij hebben de drie satanische machten van hoofdstuk twaalf en dertien geïdentificeerd, niet als machten die hun vervulling vinden in de geschiedenis van het verleden, maar als de hedendaagse vervulling van die machten die de wereld naar Armageddon voeren. De draak van hoofdstuk twaalf is de Verenigde Naties; de katholieke kerk, die bij de zondagswet in de Verenigde Staten zal worden opgewekt, is het beest uit de zee van hoofdstuk dertien; en het beest uit de aarde met twee horens is de Verenigde Staten.

Wij hebben vastgesteld dat de strijd, die in hoofdstuk twaalf gewoonlijk uitsluitend wordt opgevat als een voorstelling van Lucifers opstand in de hemel, in werkelijkheid een oorlog uitbeeldt die op het punt staat plaats te vinden in de hemelen der aarde, beginnend bij de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten. Wij hebben de tijd genomen om vast te stellen dat er een beproevingsproces wordt uitgebeeld in Openbaring dertien, verzen elf tot en met zeventien, dat verband houdt met het onderkennen van de vorming van het beeld van het beest. Het beeld van het beest vertegenwoordigt de combinatie van kerk en staat, waarbij de kerk de verhouding beheerst. Wanneer de kerk de controle heeft, gebruikt zij vervolgens de staat om haar leerstellingen af te dwingen en hen te vervolgen die zij als kettters bestempelt. Het wereldwijde beproevingsproces dat samenhangt met de vorming van het beeld van het beest, wordt eerst binnen de Verenigde Staten voltrokken. De profetische kenmerken van elk van de twee beproevingsprocessen zijn wezenlijk dezelfde, hetzij in de Verenigde Staten, hetzij in de wereld.

Wij hebben gewezen op de twee identieke perioden van twaalfhonderdzesig dagen die aan het kruis voorafgingen en erop volgden als een tweede getuige voor de identificatie van twee opeenvolgende beproevingsprocessen van het beeld van het beest aan het einde van de wereld. De vorming van het beeld van het beest in de Verenigde Staten tussen 11 september 2001 en de spoedig komende zondagswet gaat vooraf aan de vorming van het beeld van het beest in de Verenigde Naties na de spoedig komende zondagswet. De twaalfhonderdzesig dagen van Christus' bediening vanaf Zijn doop tot aan het kruis gingen vooraf aan de twaalfhonderdzesig dagen van de bediening van Zijn discipelen die op het kruis volgden. De twee lijnen, die beide

twee perioden bevatten die in elke periode identieke beproevingen vertegenwoordigen, verbeelden het thema van óf het beeld van Christus óf het beeld van de antichrist.

De twaalfhonderdzesig dagen van Christus' bediening, die aan het kruis eindigden, begonnen toen de Heilige Geest bij Zijn doop neerdaalde, in overeenstemming met de machtige engel van Openbaring achttien die op 11 september 2001 neerdaalde.

„Waar komt het woord vandaan dat ik heb verklaard dat New York door een vloedgolf zal worden weggevaagd? Dit heb ik nooit gezegd. Ik heb gezegd, toen ik zag hoe daar de grote gebouwen verrezen, verdieping op verdieping: ‘Wat voor vreselijke tafereelen zullen plaatsvinden wanneer de Heere zal opstaan om de aarde vreselijk te doen beven! Dan zullen de woorden van Openbaring 18:1–3 vervuld worden.’ Het gehele achttiende hoofdstuk van Openbaring is een waarschuwing voor wat over de aarde komt. Maar ik heb geen bijzonder licht met betrekking tot wat over New York komt, behalve dat ik weet dat op een dag de grote gebouwen daar zullen worden neergehaald door het keren en omkeren van Gods macht. Uit het licht dat mij gegeven is, weet ik dat er verderf in de wereld is. Eén woord van de Heere, één aanraking van Zijn machtige kracht, en deze massieve bouwwerken zullen vallen. Er zullen tafereelen plaatsvinden waarvan wij ons de verschrikking niet kunnen voorstellen.” Review and Herald, 5 juli 1906.

De periode van twaalfhonderdzesig dagen in de geschiedenis van Christus, die eindigde aan het kruis, stelt de tijdsperiode voor die uitloopt op de spoedig komende zondagswet. Het kruis is een voorafbeelding van de zondagswet. Beide zijn symbolen van oordeel. Beide vertegenwoordigen de komst van nationale ondergang voor het volk waar de gebeurtenis van het oordeel plaatsvindt. Beide vonden plaats in het heerlijke land van Juda. In de geschiedenis van Christus was dit het letterlijke heerlijke land van Juda, en bij de zondagswet is het het geestelijke heerlijke land van Juda, de Verenigde Staten van Amerika. Aan het kruis werd Christus verhoogd met het doel alle mensen tot Zich te trekken.

En Ik, wanneer Ik van de aarde verhoogd zal zijn, zal allen tot Mij trekken. Dit zei Hij om te kennen te geven welke dood Hij sterven zou. Johannes 12:32, 33.

Bij de zondagswet wordt het banier van de honderdvierenvijftigduizend opgeheven om alle mensen tot Christus te trekken.

En Hij zal een banier opheffen voor de natiën van verre, en hun toefluiten van het einde der aarde; en zie, zij zullen met grote snelheid haastig komen. Jesaja 5:26.

De periode van twaalfhonderdzesig dagen in de geschiedenis van Christus die op het kruis volgt, eindigt met Michaël die opstaat bij de steniging van Stefanus.

Maar hij, vervuld van de Heilige Geest, sloeg de ogen standvastig ten hemel op en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God. En hij zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God. Handelingen 7:55, 56.

De symbolische tweeënveertig maanden van de beproevingsstijd van het laatste beeld van het beest eindigen wanneer Michaël opstaat en markeren het einde van de menselijke genadetijd.

En in die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst die staat voor de kinderen van uw volk; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest, tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die geschreven gevonden wordt in het boek. Daniël 12:1.

De volledige geschiedenis van beide toetsingsprocessen van het beeld van het beest bevat nog andere interne profetische getuigenissen. Juist begrepen—en ik erken dat weinig personen deze waarheid begrijpen—begon het eerste toetsingsproces van het beeld van het beest, dat in de Verenigde Staten in vervulling gaat, op 11 september 2001, toen het derde wee de geschiedenis binnentrad. De zondagswet, waarmee dat eerste toetsingsproces van het beeld van het beest eindigt, markeert de komst van het derde wee als oordeel tegen de Verenigde Staten vanwege de aanneming van de zondagswet. Op dat moment vervult de komst van het derde wee het vertoornen van de naties, in vervulling van Openbaring 11:18, en de eerste vermelding van de rol van de islam om de naties te vertoornen in de Bijbelse profetie.

En hij zal een wild mens zijn; zijn hand zal tegen ieder mens zijn, en ieders hand tegen hem; en hij zal wonen in de tegenwoordigheid van al zijn broeders. Genesis 16:12.

De spoedig komende zondagswet is het einde van de eerste beproevingsperiode en tevens het begin van de laatste beproevingsperiode. De laatste beproevingsperiode eindigt wanneer de menselijke genadetijd wordt afgesloten, en op dat moment worden de vier winden, die een symbool zijn van het derde wee, volledig losgelaten.

‘Toen de Heiland in het Joodse volk een natie zag die van God was verstoten, zag Hij ook een belijdende christelijke kerk verenigd met de wereld en het pausdom. En zoals Hij op de Olijfberg stond en weende over Jeruzalem totdat de zon achter de westelijke heuvels wegzonk, zo weent Hij over en pleit Hij met zondaren in deze laatste ogenblikken van de tijd. Weldra zal Hij tot de engelen die de vier winden vasthouden, zeggen: “Laat de plagen los; laat duisternis, verderf en dood over de overtreders van mijn wet komen.” Zal Hij genoodzaakt zijn tot hen die groot licht en kennis hebben gehad, te zeggen, zoals Hij tot de Joden zei: “Och, of gij ook nog op deze uw dag verstond wat tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen”?’
Review and Herald, 8 oktober 1901.

In de geschiedenis van Christus begon de eerste wegmarkering van de eerste periode van twaalfhonderdzesentwintig dagen bij Zijn doop, die een symbool was van Zijn dood en opstanding. Die periode eindigde bij Zijn dood en opstanding, waarmee gelijktijdig de laatste periode van twaalfhonderdzesentwintig dagen begon. Die periode eindigde met de dood en de beloofde opstanding van Stefanus.

De lijn van de geschiedenis die het beeld van Christus vertegenwoordigt, heeft dezelfde profetische structuur als de lijn van de geschiedenis die het beeld van de antichrist vertegenwoordigt.

In de Schriften is Christus de ware koning van het noorden, en het is altijd Satans doel geweest om de koninklijke autoriteit van Christus omver te werpen en na te bootsen.

Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o Lucifer, zoon des dageraads! hoe zijt gij ter aarde neergehouden, gij die de volken krenktet! Want gij hebt in uw hart gezegd: Ik zal ten hemel opstijgen, ik zal mijn troon verheffen boven de sterren Gods; ook zal ik zetelen op de berg der samenkomst, aan de zijden van het noorden; ik zal opstijgen boven de hoogten der wolken; ik zal de Allerhoogste gelijk worden. Jesaja 14:12–14.

De „zijden van het noorden” is Jeruzalem, de stad van de grote Koning, waar Zijn heiligdom is.

Een lied, een psalm, voor de zonen van Korach. Groot is de HEERE, en zeer te prijzen in de stad van onze God, op de berg Zijner heiligheid. Schoon door zijn verheven ligging, een vreugde der ganse aarde, is de berg Sion, aan de zijden van het noorden, de stad van de grote Koning. Psalmen 48:1, 2.

In de Schriften worden de aardse „koningen van het noorden” steeds voorgesteld als vijanden van het volk van God. Zij vertegenwoordigen Satans poging om de ware koning van het noorden na te bootsen, die op zijn troon in Jeruzalem is gezeten, dat de zijden van het noorden is. De lijn die twee beproevingsprocessen van het beeld van het beest vertegenwoordigt, welke parallel loopt met de lijn van twee beproevingsprocessen van het beeld van Christus, heeft een derde getuige in het thema van Satans poging de koning van het noorden te zijn, die heerst over Gods volk.

In 723 v.Chr. voerde de koning van het noorden, voorgesteld door Assyrië, de noordelijke tien stammen van Israël in slavernij, ter vervulling van de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Twaalfhonderdzesentwintig jaar later, in 538, droeg de koning van het noorden, die op dat punt in de geschiedenis werd voorgesteld door het letterlijke heidense Rome, de troon over aan het pauselijke Rome, dat vervolgens nog eens twaalfhonderdzesentwintig jaar lang de geestelijke koning van het noorden werd. Die tweede periode van twaalfhonderdzesentwintig jaar eindigde in 1798, toen de geestelijke Romeinse koning van het noorden een dodelijke wond ontving. Toen het pausdom in 1798 zijn dodelijke wond ontving, was dat een voorafbeelding van de sluiting van de menselijke genadetijd, wanneer het herrezen pausdom uiteindelijk en voorgoed aan zijn einde komt, zonder dat er iemand is om hem te helpen.

En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën, op de heerlijke heilige berg; maar hij zal aan zijn einde komen, en niemand zal hem helpen. En in die tijd zal Michaël opstaan, de grote Vorst die staat voor de kinderen van uw volk; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die in het boek geschreven gevonden wordt. Daniël 11:45, 12:1.

De „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, die overeenkomen met tweeduizend vijfhonderd twintig jaar, wijzen Assyrië aan als de koning van het noorden in 723 v.Chr.; en als koning van het noorden veroverde hij het „noordelijke” koninkrijk van het oude Israël. Vanaf dat moment vertrapte het heidendom, te beginnen met Assyrië en voortgaand tot aan het heidense Rome, twaalfhonderd zesentwintig jaar lang Gods volk, de „heerschare” van Daniël 8:13. In 538 werd de letterlijke Romeinse koning van het noorden profetisch overwonnen door de geestelijke Romeinse

koning van het noorden, die Gods geestelijke Israël nog eens twaalfhonderd zestig jaar vertrapte. De tweede periode van vertrapping eindigde toen de geestelijke Romeinse koning van het noorden in 1798 zijn dodelijke wond ontving.

In de lijn van het beeld van Christus is het middelpunt het kruis, waar de dood wordt geïdentificeerd. In de twee perioden van de beproeving van de vorming van het beeld van het beest is het middelpunt de dood van het beest uit de aarde. In de lijn van de vervalste koning van het noorden is het middelpunt de dood van de letterlijke Romeinse koning van het noorden.

Deze lijnen stellen drie bijbelse getuigen voor, waarvan elk twee opeenvolgende tijdsperioden binnen één tijdsperiode bevat. Elk middelpunt wordt gemarkeerd door een fysieke dood, of door de dood van een koninkrijk uit de bijbelse profetie. Bij Christus was het middelpunt Zijn dood en opstanding. Bij het beeld van het beest is het middelpunt de dood van het aardbeest, het zesde koninkrijk van de bijbelse profetie, bij de zondagwet. Bij de lijn van de vervalste koning van het noorden vertegenwoordigt het middelpunt de dood van de letterlijke Romeinse koning van het noorden, het vierde koninkrijk van de bijbelse profetie.

De twee getuigen van Openbaring elf vertegenwoordigen volgens zuster White in De Grote Strijd het Woord van God. Christus is het Woord van God. Aan die twee getuigen werd macht gegeven om twaalfhonderd zestig dagen lang te profeteren, gekleed in zakken. Daarna werden zij gedood op de straat en stonden zij gedurende drieënhalve dag niet op. „Twaalfhonderd zestig dagen” en „drieënhalve dag” zijn beide symbolen van de woestijnperiode van twaalfhonderdzestig jaar. Zij begonnen met een bekrachtiging waarbij zij, in zakken gekleed, profeteerden, hetgeen eindigde in de dood. Daarna waren zij gedurende dezelfde profetische periode stil en met de dood bekleed, totdat zij werden opgewekt om de waarschuwing van de derde engel te verkondigen die het einde van de genadetijd aankondigt.

Deze vier profetische lijnen komen overeen met vier getuigen. De profetische structuur van elk van de vier getuigen is identiek. De tijdsperioden van elk van de acht perioden, met uitzondering van 11 september 2001 tot de spoedig komende zondagwet, die in de vier lijnen wordt aangetroffen, zijn profetisch identiek. Elk middelpunt vertegenwoordigt een of andere vorm van dood. Twee van de lijnen hebben betrekking op Christus, hetzij als Zijn beeld, hetzij als het Woord van God. De andere twee lijnen stellen de antichrist voor, hetzij in zijn verlangen Christus na te bootsen als koning van het noorden, hetzij om het regeringssysteem van Christus na te bootsen.

In ons volgende artikel zullen wij trachten de honderd vierenveertigduizend in verband te brengen met de strijd in de eerste hemel. Beste lezer of luisteraar: Of u nu weigert deze waarheden te zien, of ze wel ziet, toch moet erop worden gewezen dat de informatie die in al deze artikelen wordt gepresenteerd, wordt geïdentificeerd en vervolgens bevestigd en staande gehouden door de toepassing van het beginsel waarbij het begin van een zaak wordt aangewend om het einde van een zaak te identificeren. Dit is de profetische signatuur van Alpha en Omega, en vormt een belangrijk element van de Openbaring van Jezus Christus, die nu wordt ontzegeld.

De verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God; maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en voor onze kinderen tot in eeuwigheid, opdat wij al de woorden van deze wet doen.

Deuteronomium 29:29.